

نگاهی به زندگانی ام المصائب ، حضرت زینب (س)

27 بهمن 1400

حضرت زینب، دختر امیرالمومنین و حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها در سال پنجم هجری، روز 5 جمادی الاول در مدینه، پس از امام حسین علیه السلام به دنیا آمد. بر اساس روایات متعدد، نامگذاری حضرت زینب (س)، توسط پیامبر اسلام (ص) صورت گرفت. و جبرئیل از سوی خداوند این نام را به پیامبر (ص) رساند.

زینب را مخفف «زین اب» دانسته اند، یعنی زینت پدر.

حضرت زینب کبری (س)، مسیر پرحادثه و دردناکی را که در طول زندگی به عنوان ” ام المصائب ” در پیش روی دارد، در همان زمان کودکی خود (که ارتحال پیامبر خدا (ص) نزدیک بود) در آینه رؤیا می‌نگرد که نزد پیامبر اکرم (ص) آمده و با زبان کودکانه خویش، این رؤیا را بدین شرح برای جدش پیامبر اکرم (ص) بازگو می‌کند؛ «ای رسول خدا! دیشب در خواب دیدم که باد سختی وزید که بر اثر آن دنیا در ظلمت فرو رفت و من از شدت آن باد به این سو و آن سو می‌افتادم؛ تا اینکه به درخت بزرگی پناه بردم، ولی باد آن را ریشه کن کرد و من به زمین افتادم. دوباره به شاخه دیگری از آن درخت پناه بردم که آن هم دوام نیاورد.

برای سومین مرتبه به شاخه دیگری روی آوردم، آن شاخه نیز از شدت باد در هم شکست. در آن هنگام به دو شاخه به هم پیوسته دیگر پناه بردم که ناگاه آن دو شاخه نیز شکست و من از خواب بیدار شدم.»، رسول مکرم اسلام (ص) با شنیدن خواب زینب (س)، بسیار گریست و حوادثی را که در انتظار اوست، تعبیر فرمود: تا او که دست پرورده علی (ع) و بزرگ شده دامان زهرا (س) می‌باشد، خود را برای رویارویی با این حوادث مهیا سازد. رسول گرامی اسلام (ص) چنین فرمودند:

«درختی که اولین بار به آن پناه بردی، جدّ توست که به زودی از دنیا می‌رود؛ و دو شاخه بعد، مادر و پدر تو هستند که آن‌ها هم از دنیا می‌روند و آن دو شاخه به هم پیوسته؛ دو برادرت حسن و حسین هستند که در مصیبت آنان، دنیا تاریک می‌گردد.»

ویژگیهای اخلاقی حضرت زینب (س):

این بانوی بزرگ، دارای قوت قلب، فصاحت زبان، شجاعت، زهد و ورع، عفاف و شهامت فوق العاده بود.

امام حسین علیه السلام هنگام دیدار، به احترامش از جا برمی‌خاست. زینب کبری، از جدش رسول خدا صلی الله علیه و آله و پدرش امیرالمؤمنین و مادرش فاطمه زهرا سلام الله علیها حدیث روایت کرده است.

علامه سید محسن امین درباره حضرت زینب سلام الله علیها می فرمایند: زینب کبری سلام الله علیها از زنان بافضیلت است و فضایلش مشهورتر از آن است که بیان شود. خرد، استواری و بلاغتش نیازمند گفتن نیست؛ چرا که همه اینها از خطبه ای که در کوفه و شام ایراد فرموده بود، به خوبی معلوم است. آن گونه که گویا از زبان پدرش علی علیه السلام سخن می گوید. البته از زینب سلام الله علیها عجیب نیست؛ زیرا او از شاخه های درخت نبوت و از خاندان هاشمی بود. جدش رسول خدا صلی الله علیه و آله پدرش علی مرتضی علیه السلام و مادرش زهرا بتول سلام الله علیها و برادرانش حسن علیه السلام و حسین علیه السلام است.

عبادت حضرت زینب (س):

حضرت زینب کبری (س) شبها به عبادت می پرداخت و در دوران زندگی، هیچگاه تهجد را ترک نکرد. آنچنان به عبادت اشتغال ورزید که ملقب به «عابده آل علی» شد. شب زنده داری وی حتی در شب دهم و یازدهم محرم، ترک نشد. فاطمه دختر امام حسین (ع) می گوید:

«عمه ام زینب در تمام شب عاشورا در محل عبادتش ایستاده بود و به پروردگار خویش استغاثه می کرد.»

ارتباط حضرت زینب (س) با خداوند آن گونه بود که امام حسین (ع) در روز عاشورا هنگام وداع، به خواهرش فرمود:

«خواهرم! مرا در نماز شب، فراموش نکن.»